

De vröme vindt rust, al sterft hij vroeg. (Wijsh. 4, 7)

BID VOOR DE ZIELERUST VAN DE HEER

Albert, Frans VERCRUYSE

echtgenoot van Mevrouw Edith DEWULF

Landbouwkundig Ingenieur

**Leraar aan de Vrije Landbouwschool te Oudenaarde
Bestuurslid en lid van vele genootschappen & verenigingen.**

geboren te Dentergem op 22 maart 1925 en plots aan ons aller liefde ontrukte te Rome op 9 juli 1966, bediend in extremis met het H. Oliessel.

Geschokt door 's mensen nietigheid en kleinheid, bij dit bruusk overlijden, is bovendien in ieders hart, 't zij familielid of vriend, een diepe wonde geslagen om dit onherstelbaar verlies.

Terwijl de droeve mare zich verspreidde en verslagenheid zaaide in zijn familie, zijn parochie, zijn school en heel de streek, mocht hij het woord van de Heer vernemen: "Kom gezegende van de Vader en neem bezit van het Eeuwige Rijk dat God u van alle eeuwigheid heeft voorbereid."

Hij leefde voor zijn familie. Waar hij het geluk niet heeft mogen kennen zelf kinderen te hebben, is hij een echte vader geweest voor zijn talrijke neven en nichten, voor wie hij de grote steun en leidman was.

Hij was de wijze raadsman van broers en zusters, voor wie hij maar één verlangen kende: hen gelukkig te zien.

Vriendschap was bij hem geen ijdel woord. Zijn vele vrienden met wie hij samen studeerde kunnen getuigen dat hij de vriend bij uitstek was, met wie het goed was samen onder één dak te wonen.

Hij was een vriendelijk, dienstvaardig en goedhartig mens. Zijn edel en meevoelend gemoed was niet bestand tegen leed en nood bij zijn evenmens. Er moest en er werd geholpen, altijd in de mate van het mogelijke. Tallozen kunnen het getuigen hoe hij edelmoedig, dag in

dag uit, hen met raad en daad heeft bijgestaan en geholpen. Hij was een man vol arbeidslust en geesteskracht, die werkte en zwoegde zolang het dag was; geen waarschuwing, geen goede raad kon hem weerhouden; het werken zat hem in het bloed: werken voor de welvaart van zijn familie, werken voor zijn vele vrienden, die beroep deden op zijn vele geestesgaven.

Meer dan vijftien jaar heeft hij gewerkt en gans zijn persoon ingezet voor de opvoeding van onze landbouwersjeugd.

Hoe pijnlijk en onverwachts zijn heengaan ook was, toch weten we dat de dood deze edele en in-goede mens niet heeft kunnen verrassen.

Teergeliefde echtgenote, zwaar is de slag die u treft door mijn zo vroegtijdig heengaan naar God. Moge God U sterken in deze pijnlijke beproeving van onze tijdelijke scheiding. Uw geloof weze voor U in deze sombere dagen een bron van kracht en sterkte. Meer dan ooit te voren blijven we met mekaar verenigd.

Dierbare Ouders, broers, zusters, familieleden, hoe wel gij nu alleen de pijn van het vroegtijdig afscheid verstaat, probeer door het lijden heen de wil van de Hemelse Vader te aanvaarden en wees mij indachtig in uw dagelijks familiegebed, in uw zondagsmis en uw H. Communie.

Mijn beste collega's, heb dank voor die jarenlange samenwerking, waarin ik zoveel vriendschap van U heb mogen ondervinden. Laat die vriendschap zich nu vooraf bestendigen door een memento in uw gebeden.

Mijn goede leerlingen en oud-leerlingen, vergeet uw leraar niet. Zoals ik U ben voorgedaan in het leven, zo ben ik U thans voorgedaan in de dood. Betoon mij nu uw schoonste blijk van genegenheid en dankbaarheid door een vurig gebed voor mijn zielerust.

En gij, al mijn vrienden van de parochie, waarmee ik heb mogen samen werken en alle andere vrienden, heb dank voor uw vriendschap en vergeet mij niet in uw gebed.

Moge de Heer, hem die zovelen hier gelukkig maakte, nu in Zijn eeuwig geluk laten meeleven.

H. Hart van Jezus, ik heb betrouwen in U.

DE FAMILIE VERCRUYSE-DEWULF DANKT.